

Előfizetési árak:
 Hónapra 3 Ft — k.
 Félévre 5 —
 Évesre 10 —
 Egyes szám ára 8 k.

Előfizetési hely:
PÉCS, Széchenyi-tér 12. sz.
 (Nádoosy-féle ház)
 Hová az előfizetéseket és a lap
 megküldésére vonatkozó felszo-
 lások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: szerdán és szombaton.

Szerkesztői iroda:
PÉCS, Széchenyi-tér 12. sz.
 Hová a lap szerkesztésére és a
 feliratok közlésére intézendők.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Hirdetések:
 a kiadóhivatalban vétetnek föl.
 Előfizetések elfogadtnak még
 valamennyi könyvkereke-
 désben.

Egyes számok kaphatók:

Waldner K. utca Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereke-
 désben.

Főfordult állapotok.

Botrányos dolgok történnek szerteszét a megyében. Ész nélkül megy a választási hadjárat, melyben elvtelenség a fegyver. Sajnos, hogy magára az ellenzékre — azaz jobban mondva: a magát ellenzéknek hazudozó személyes pártokra — épp úgy áll ez a mondás, mint az ellenfél akciójára.

Megundorodva fordultunk el a szombati ellenzéki értekezlettől, amely tagadjuk, hogy a függetlenségi és 48-as párt czimere alatt ment végbe. Az nem volt a függetlenségi és 48-as párt értekezlete, mert e párthoz nem tartozhatnak sem az Ugron által vezetett frakció, sem az antiszemita, sem holmi cenzurpárt, amit egy káplánocská talált ki.

Pedig ezen az értekezleten, mely tisztán a függetlenségi és 48-as párt nevében hivatott össze, ott éktelenedtek ezek az idegen pártok is, sőt a lelkiismeretlen bujtogatók által fölhecchelt, oda nem is való elemek anyira rakoncátlanok, hogy az értekezlet fölcsalott anélkül, hogy valamit is végezhetett volna. Függetlenségi és 48-as párti ezen az értekezleten csak az volt, aki a három előbbi ordító csoporthoz nem tartozott. Ezek békessegesen megvárták a gyűlés végét s csak akkor kezdték el éltetni a jelöltjüket.

Az a kárhoztatandó azonban, hogy ezt a fejtelenséget a függetlenségi és 48-as párt nevében csinálják. A kerület, mely eddig a függetlenségi párthoz tartozott, ezután is oda akarna tartozni. Nincs hát egyszerűbb, mint azt állítani valakinek, a ki soha sem tartozott a függetlenségi párthoz, hogy ő függetlenségi 48-as párti — és azzal handabandázni végig a kerületet. Ez pedig a függetlenségi és 48-as párt nevével való visszaélés. A ki a függetlenségi párt zászlójától csak egy maku-lányira eltér, az csak természetes, hogy nem függetlenségi párti; s aki mint ilyen mégis ennek vallja magát, az egyszerűen félrevezeti a népet, mely csakis függetlenségi párti képviselőt akar. A tiszta függetlenségi párt nem fogadja a kebelébe soha az antiszemitizmust; a függetlenségi pártban nincs értelme a pápakirályt éltető cenzurpártnak; a tiszta függetlenségi párt nem vallja magát egynek az Ugron frakcióval.

Az értekezletet vezető függetlenségi és 48-as pártelnöknek ezeket a mi zászlónk alá nem tartozó ordító elemeket egyszerűen ki kellett volna utasítania a helyiségből, avagy a tiszta függetlenségi és 48-as pártot más helyiségbe vinni nyugodt értekezletre, mert — s ezt jól jegyezzék meg utólag is azok az idegen elemek, akik

oly helyen akartak háziurak lenni, ahol nekik csak vendégjoguk volt, a melylyel botrányosan visszaéltek — az értekezletre egyedül a függetlenségi és 48-as párti választók hívtak meg. Így állott ez nyomtatásban is, tehát láthatta mindenki; s ezért, mert mindenki láthatta, azokat az ott történeteket csak szándékkal provokálhatták az illetők. Szándékkal megromították a kerületet, szándékkal hintettek konkolyt a tiszta buzába. Ezt a szándékos-ságot pedig csak egy vádoló szó fejezi ki helyesen: izgatás!

Más helyen sem vagyunk jobban. Csakhogy ott megint mások a körülmények. De abban az egyben megegyezik az előbbivel, hogy megint az úgynevezett ellenzék követi el a hibát. A pécsvári kerület szintén meg van rakva jelöltekkel. A túlnyomó rész itt is ellenzék. Van egy függetlenségi és 48-as párti, a ki ezelőtt is képviselte a kerületet. Odafurakodott egy Ugron-frakciós, aki a kerület keleti szélén csupa malicziából agitál nagy csendben és fursanggal. Lekarikázott egy nemzetipárti „mérsékelt” is, aki az általuk annyira hangoztatott tiszta választásokat azzal igyekezik tisztaságukban megőrizni, hogy pénzt szór a nép között. Ide jöjjön le Apponyi vagy ide irjon levelet azzal az ő főnkölt királyi stílusával, melylyel kijelenti, hogy „elhatároztam minden visszaélést megszüntetni” — ide jöjjön és lássa az ő katonáit, miként rakoncátlanok. S mindez nem elég; egy fiatalember, a kiből van egy csomó hamisítatlan jókedv, pezsgő maliczia, neki áll, s hogy a kormánypárti főnökét megtréfálja, fölcsap ő is függetlenségi párti ellenjelöltnek.

De hát édes jó uraim — mind, a kikről most s az előbb szó volt. Hát ellenzéki emberek önök? Hát az a célja az ellenzéknek, hogy egymást falja; hogy egymásnak csináljon konkurencziát; hogy egy kerületben egymás nyakára torlódjanak, a helyett hogy minél tágasabb téren igyekezzenek a kormány pozícióit elfoglalni? Hát ésszerűen dolgoznak önök? Hát komoly törekvésüknek akarnak önök látszani?

Nem. Ez a legnagyobb fejtelenség, ez a legnagyobb tapintatlanság és a legnagyobb komédia.

De hogy a még eddig nem emlegetett titkos rugó se maradjon fölfödetlenül, hát el kell mondanunk, hogy ezt a főfordult állapotot — nagyon ügyesen — a hatalmi közegek cselekedték meg, a kormány itteni konzulai, a kik hiába prédikálnak vizet a megyegyűléseken, mikor ők maguk bizony bort — itatnak. Ezek keverték össze az ellenzékkel ilyen fölismerehetetlen tömeggé, — és ez az ellenzék,

melyről ugyan több előrelátást tételünk volna föl, vezeteti magát a ravasz ellenfele által egyenesen a bukás gödréhez.

Mikor kormánypárti emberek ajánlanak ellenzéki jelölteket; mikor egy főszolgabíró látszólag annak az ellenzékinek a jelöltségét támogatja, a kivel folyton tűz és víz volt: no ezek már csak világos szimptomái a kormány titkos manipulálásának; de ezeket mindenki észreveszi, csak az ellenzéki jelöltek nem, sem azt, hogy ők ilyenformán tulajdonképpen csak közönséges eszközei a kormánypártnak.

Választási mozgalmak.

Pécs.

A város központi választmánya már kibocsátotta a képviselőválasztásra vonatkozó hirdetményét.

A választás tudvalevőleg e hó 28-án, reggel 8 órakor veszi kezdetét a Casino és a „Hattyu” termeit összekötő helyiségben. A törvény értelmében fél 9 óráig kell megtörténnie a jelölt ajánlásának. Ha ez idő alatt csakis egy egyént ajánlanak, a választási elnök a választást befejezettnek s az illetőt képviselőnek jelenti ki. Ha a kitűzött idő alatt képviselőjelöltül több egyént ajánlanak és 10 választó szavazást kíván, a szavazás d. e. 9 órakor elkezdetik.

A választók, városrészenként és pedig: először a belvárosi, másodszor a síklós-szigeti külváros és ezután a budai külvárosi névajstromba fölveve levők, — a szerint a mint egyik vagy másik jelöltre szavaznak — külön bocsájtatnak a szavazásra.

Az első városrésznél a küldöttségi elnök által kihuzott sors dönt a fölött, hogy melyik jelöltre szavazókat bocsájtják először a szavazáshoz.

Az utána következő városrészeknél föl-váltva illeti az egy jelöltre szavazókat az elsőbbség.

Azon választók, kik a szavazásra akkor nem jelentkeztek, a midőn a megállapított sorrend szerint saját városrészükön volt a sor, a többi választó leszavazása után szavazhatnak.

A választási rend kellő biztosítása szempontjából a választó polgárok igazoló jegyet tartoznak magokkal hozni, jegyeket e hó 25, 26. és 27-ik napjain, mindenkor délelőtti 9 órától déli 12 óráig és d. u. 3 órától 5 óráig a városházában Majorossy Imre főjegyzőtől, mint a központi választmány jegyzőjétől, a választás napján pedig annak befejeztéig Nendvich Andor II od aljegyzőtől személyesen, avagy írásos fölbatalmazással ellátott megbízott által vehetik át. A jegyet a választási helyiség bejáratánál elő kell mutatni, mert e nélkül a választási helyiségbe senkit be nem bocsájtanak.

A szavazás nyilvánosan élő szóval történik. — A választót a szavazásnál irányadólag utbaigazítani, vagy reá beszélni nem szabad. — A választásnál bármilyen fegyverrel vagy bot-tal megjelenni tilos.

Ha minden városrész a megállapított sor szerint szavazott és szavaztak vagy szavazásra fölhevítették azok is, kik e megállapított sorrendben nem jelentek meg a szavazásra, — az annak vezetésével megbízott elnök határidőt tűz ki, melynek lefolyása után a választási törvény

84-dik §-ban jelzettek kivül, mások szavazata el nem fogadtatik és a választási eljárás befejeztetik.

Választási elnökké: Bánfay Simon kir. tanácsos, — helyettes elnökké: Egyri József, választási jegyzővé: Majorossy Imre városi főjegyző, helyettes jegyzővé: Tróber Aladár dr. városi I.-s aljegyző választattak meg.

Végül a központi választmány ama várakozásának ad kifejezést, hogy a választás e város polgáraihoz méltón fog lefolyni s a rend fenntartását mindenki szíven viselni hazafias kötelességének ismeri.

A pécsi szabadelvű párt szombaton délután 5 órakor — a fővárosi lapokhoz menesztett szabadelvű sürgönyök szerint népes — valójában azonban gyengén látogatott szervezkedő gyűlést tartott a nőegyleti helyiségben.

Egy csomó városi tisztviselő, pósta- és pénzügyigazgatósági hivatalnok és a reáliskolai tanári kar teljes számmal: ez volt a gyülekezet zöme.

Krasznay Mihály kir. tanácsos, pártelnök, maga és a végrehajtó-bizottság nevében leköszönt a tisztségről, a gyülekezet azonban öt nyomban elnökké választotta, aztán Erreth Antalt és Fekete Mihályt alelnökké, Kindl Józsefet pénztárossá, Feiler Mihályt és Lenkei Lajos lapszerkesztőket pedig jegyzökké választotta. Ezeket kivül választottak még 100 tagból álló végrehajtó-bizottságot.

Tróber Ferencz praelatus dicsőítő szavakkal emlékezett meg Barossról, ki legméltóbb arra, hogy Pécs városát képviselje. Ajánlotta tehát Baross Gábor kereskedelmi minisztert képviselőjelöltül.

Ráth Mátyás keresk.- és iparkamarai elnök — mint ilyen — „princzipális“-ának (?) mondta Baross, kit lelke mélyéből szeret. Baross a munka embere, a ki minden ágyuból egy mozdonyt és minden szuronyból egy kereskedőt fog csinálni. (Huh!) Ő is ajánlta Baross.

Littke József szépen átgondolt beszédben festette Magyarország ipari és kereskedelmi fejlődését, melynek eddig leginkább az volt a hátráltatója, hogy a képviselőházban nem volt meg a kereskedelemnek és iparnak a kellő számú szószólója. Ha az országgyűlésbe a munka embereit küldenék be nagy számmal, azok bizonyára csak a haza anyagi boldogításán tanácskoznának. (Persze az egyedül üdvözítő 67-es alapon.) E munkás emberek egyike Baross, a ki a leghelyesebb uton haladva igyekszik az ország jólétét előmozdítani. Őt tartja a legméltóbbnak arra, hogy az országgyűlésben Pécs városát képviselje.

Krasznay elnök ezek után kijelentette, hogy a pécsi szabadelvű párt Baross G. minisztert jelöli. (Éljenzés.) Egyben tudtára adta a gyűlésnek, hogy Baross miniszter legközelebb Pécsre jön; ez alkalommal a párt a tornacsarnokban bankettet rendez, a melyen Baross el fogja mondani programbeszédjét.

A vidéken.

Szalántai kerület. Konstatáljuk, — sajgó szívvel, — hogy ez a kerület, mely sok ideig a legtisztábbak közé tartozott, megromlott. Kitért benne az egyenetlenség, mely magában hordja az átkot. Ez az egyenetlenség botrányos módon mutatkozott a múlt szombati értekezleten, mely csúfosan fölcsúszott anélkül, hogy bármi megegyezésre tudtak volna jutni. Az itt történetekről lapunk elején mondjuk el véleményünket; az értekezlet lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Simonffay elnök az értekezlet megnyitáskor fölolvastatta Brázay Kálmán levelét, melyben B. kijelenti, hogy mivel a választásokba egyáltalában nem szándékozik befolyjni, lemond a múltkor reá ruházott helyettes elnöki tisztről. Simonffay elnök ezután az egyes községek pártgyűléseinek nagyon is széthangzó határozatait által indítva egységre igyekezett birni a választókat, nehogy az erők szétforgácsolását a kormány a maga érdekeire használja föl. Miután a kerületben ez ideig 4-téle párt is van, egyestüljön a kerület egyetlen jelölt személye körül, azért ajánlja a kerületnek 17 éven át elvű képviselőjét.

Iszonyu zaj keletkezett erre. Az öblös száju kortesek által vezetett tömeg, ahány párttörődék csak volt, annyiféle nevet kiabált. A prezekig tartó siketítő lármában meg sem lehetett érteni,

milyen nevet ordít a tömeg. Volt ott Várady-, Czirer-, Rác- és Vajay-párti jelentékeny számmal. Ez mind bőmbölt, ahogy a torkán kifért. Az elnök többszörösen kísérletet tett, hogy lecsillapítsa a népet kitudandó, mely községek kit akarnak s melyik jelölt mellett van a nagyobb többség. Azonban minden kísérlet, minden jóakarát, szép szó kárba vészett. A nép egyre kiabált, mindenik a maga jelöltjét — negyedóra hosszat.

A fölzigatott tömeghez aztán Szauter Antal göresönyi plébános, alelnök szólott, hogy némi nyugalmat öntsön a kedélyekbe s józanságra intse a választókat, kiknek fölhozta a mesebeli király példáját a 8 nyilvesszőről. Az ősz király halálos ágyán magához intette 8 fiát, kijelentette előttük, hogy örökségül egy köteg nyilvesszőt hagy nekik, melyben 8 darab nyilvessző van. Fölszólította egyenkint a fiát, hogy törjék szét a köteget; de azt egyik sem tudta ketté törni. Akkor ő fölbotolta a kötést és a gyenge haldokló egyenként széttördelte a vesszőket. Így jár a kerület is — mondta az ékesen szóló pap — ha az egyetértést megbontja. Együtt, egy tömegben nem győz rajt a kormány, de ha szétbontják a jó egyetértést, a haldokló kormány egyenként fogja összetörni a független ségi párt nyilvesszőit.

Ez a szép beszéd sem tett a lelkiismeretlen kortesek által folyton bujtogatott tömrege hatást. Ujból kitért az előbbi zsvaj, még hevesebben ordította mindenik a maga jelöltje nevét.

Rathmann Boldizsár, a Vajay főkortese, aki mindig ott fitogtatta magát a nép előtt, próbált meg azután beszélni. Nagyszerű korteshangjánál egyebe nincs. Amit mondott, nem tudni miért mondta; de hatásos mondásai azért mégis voltak, mint pl. „maholnap megérjük, hogy az asszonyok péndőle is adó alá kerül.“ A péndől-re nagy éljenzést várt a jeles barrikád-szónok, de a tetszés-zaj csak elmaradt. Utána Szieberth Nándor is szólt a néphez; de az ő beszéde végén is csak újból kitért a lármas több szónokot már nem hallgatott meg a fölbujtogatott tömeg. Simonffay elnök nagy nehezen tudott szóhoz jutni, hogy méltó haraggal kijelentsé, hogy az értekezletet fölcsúszta.

A nép készült is kifelé, hanem ekkor megjelent a pódiumon Vajay áldozópap, a centrum-párti jelölt, aki eddig is folyton kaczerkődött az értekezleten jelenvolt néppel. A pártjabelije persze megéljenzették s hallani akarták. Hanem ekkor meg föltámadt a két ellenpárt is és falrengető kiabálással állították el a jelölt urat a szótól. Kis vártatra megérkezett Várady Ferencz, kit a hivei hívtak el sürgősen. Fölállt egy székre, néhány szót szólhatott is, de az ellenpárt őt is megakadályozta a beszédben. Mindazonáltal jutott neki néha-néha annyi szünet, hogy ledöröghette a zúgó tömeg közé: „Hát a vademberek közé jutottam én, vagy józan választó polgárok között vagyok?“ Vajaynak azonban még ennyi időt sem engedett a tömeg. Leszállt a székről anélkül, hogy szólhatott volna. Váradyt aztán hivei vállra kapták s úgy hordozták körül a teremben, a hova később még Rác Géza is bekukkantott s hiveihez beszédet intézett.

A szalántai kerületre vonatkozólag az országos függetlenségi párt végrehajtó bizottsága is fölemelte szavát.

Irányi Dániel pártelnök sürgőnyözött Simonffay János itteni pártelnökhöz, hogy ők csak tiszta pártbeli jelöltet támogathatnak.

Hétfőn pedig a következő sürgőnyt intézte Irányi pártelnök Várady Ferenczhez, a kerület egyedül tiszta függetlenségi párti jelöltjéhez:

Miután Nagy Ferencz nem akar többé föllépni a szalántai kerületben és ő is önt ajánlja nekünk pártolásra, tehát tudósítom, hogy a mi végrehajtó bizottságunk is ajánlja önt a függetlenségi és negyvennyolczas program alapján kérve őket, hogy képviselőjüknök önt válasszák meg.

Irányi Dániel pártelnök.

Siklósi kerület. Siklóson mindez ideig általános bizonytalanságban voltak az emberek. Sem a kormánypárt, sem a függetlenségi párt nem tudott a maga kebelében megállapodni. A

függetlenségi pártban emlegették Kossát, vagy akit Kossa ajánl; Czirer neve is széles körben járt, még pedig a legkomolyabban. A kormánypárt Nádosst és Perczel Bénit emlegette. Nádosst tudni sem akart felőle, Perczel B. pedig egy hozzánk beküldött nyilatkozatában tiltakozott az ő jelöltségének hangoztatása ellen. De ezt a nyilatkozatot még az nap visszavette s nevét már harmadnap mint komoly jelöltét hallottuk ismét hangoztatni. E hó 15 én tartott pártértekezleten csakugyan ki is kiáltotta a siklósi szabadelvű párt Perczel Bénit, ki szombaton meg is tartotta programbeszédjét.

A függetlenségi párt Olaj Szilárdot lép-teti föl, ki vasárnap a siklósi ellenzéki körben tartotta meg programbeszédjét.

Pécsvárad kerület. Itt is mindennap egy új jelölt. Először ellenjelölt nélkül állott Simonffay János. Aztán valami Ugron-párti apostol igyekezett ott zavart csinálni, majd meg Tauszik Emil mohácsi ügyvéd hirdetett kormánypárti tanokat s erős szándéka volt Simonffay ellen föllépni; sőt a nemzeti pártból is mutatkozott a kínálat Szemere Atila személyében. Most aztán két új hirrel lepnek meg egyszerre: Tost Gyula, kiről úgy szür alatt már rég beszélnek, de akinek föllépni nem volt szándékában, mégis csak föllép kormánypárti programmal, míg a függetlenségi párti hiveknek újabban Horváth István pécsvárad uradalmi mérnök ajánlja magát, a ki nemrégén még Siklóson tetszelgett s most meghallva Tost föllépését, csupán e miatt fordult vissza Pécsváradra, hogy uradalmi főnöke ellen lépessen föl, ami — mint mondják — régi vágya.

Van tehát most a pécsvárad kerületben két függetlenségi, két kormánypárti, egy nemzeti párti és egy titokban dolgozó Ugron-párti.

Dárdai kerület. E kerületből a következő értesítéseket kaptuk:

A kerületben az ellenzék, különösen Karacsony, erősen megmozdult tespedéséből. Az ott megjelent Antal Gyulát a programbeszédje alkalmával erőlesen megtámadták. Már mindjárt a bekezdés elején azzal fogadták, hogy: „nem vagyunk kíváncsi a betanult beszédjére, hisz leirtuk már, tudjuk már mi is könny nélkül“ stb. Legérdekesebb a beszédjéből azon rész, a midőn hivatkozva egy főpap mondására, magát azonosítva azzal, rámutatott a fejére, szívére és zsebére, hogy „itt is van, itt is van és itt is van.“ — Hogy a zsebében van, arról kezd az ellenzék meggyőződni; mert az etetés-itetés úgy a fuvardijak 3 frtjával kilátásba helyeztetek. A szerbeket pedig azzal ijesztgetik, — különösen a Kisfalud község bírája Nikolics nevű kormánypárti kortes, hogy a balpárt szándéka a szerbeket az országból kiirtani. A mi — sajnos — egyes buta embernél némileg fog is. Sőt még arra is vetemedik az a jó ember, hogy sorba járja a község választó polgárságát és fölírva neveiket, illetve a nem szavazni akaró ellenzékét, azzal akarja megfélemlíteni, hogy a ki Antal ellen szavaz, azokat majd Dárdán a főbíróknak be fogja jelenteni. S bizony a buta többséget ez az ostoba fenyegetés megfélemlíti.

A milyen Kisfaludon, épp oly lehet más községben is az eljárás; miért is nagyon jó lenne, ezen túlbuzgó kortesek működésére a hatóság figyelmét nyilvánosan föl hívni, mert ez valóságos nemzetiségi lázítás.

Baában Tyosits Bozsidor nevű tanító (szerb) szintén nyilvánosan a templom előtt hirdette a népnek, hogy a függetlenségi és 48-as pártra ne szavazzon egy szerb sem, mert azon párt akarja a szerbeket kiűzni az országból. (Hát ezt ígérte a főispán úr a legutóbbi megyegyűlésén? Hát így vigyáznak a rendre az erre hivatott közegek? Hát ilyen körülmények között még elég vakmerők elvárni, hogy tiszteljük az ő meggyőződésüket? — A szerk.

Tekintetes Szerkesztő úr! a választók érdekében legyen oly szives a vasuti igazgatóságot azon körülményre figyelmeztetni becses lapja után, hogy a választás napján elegendő személy-szállító kocsikról gondoskodják; mert a vaspályák közelében fekvő községek — de még a távolabbiak is — leginkább a vaspályát fogják igénybe venni.

Az ugyane kerülethez tartozó Villány községből is kaptunk Antal Gyula ottani szin-

játékairól értesítést. Hétfőn tartott a villányiaknak beszédet rosz némettséggel, melyben azt mondta, hogy ő híve a függetlenségnek és a széknek (no de ilyet!) de — úgy mondta — ez ma keresztül nem vihető. Tehát vigyázzon odafönt Szapáry, mert ha a függetlenségi törekvések célhoz jutnak, első lesz Antal Gyula, aki a mostani kormány ellen a legádázabb harcot fogja vívni. Ő — úgy mondta — független és gazdag ember. (Már megint. Egy ember, aki kérkedik a gazdagságával.) Mint ilyen egyéni meggyőződését sem a miniszter, sem a pártja nem fogja befolyásolni. (Rismu teneatis.) Sőt mi több, beszéde végén még Kossuthot is éltette, csak hogy tessenék a villányiaknak. És ezek a jó svábok még megjelenezték ezt a beszédet. Avagy a tetszésnyivánítás a jeles komédiásnak szolt?

Mohácsi kerület. Mohácsról írják lapunknak:

A nemzeti párt jelöltje, Jágics József vasárnap Dályokon és Izsépen tartotta meg programbeszédjét és pedig mind a két községben igen nagy választó közönség előtt. Nem érdektelen küssé részletesebben leírni Jágicsnak ezen napját, mely nem volt szegény érdekes intermezzókban. Jágics Tarnai Károly dr. pártelnök kíséretében hagyta el Mohácsot s egész csendben szándékozott meglátogatni a két csendesebb vérű sokaczkok által lakott községet. Ámde már a kölkedi csárdánál éljen-kiáltásokkal fogadta a jelöltet a festői mezbe öltözött kölkedi bandérium, mely az ellenzéki jelöltet jött el kíséreni a szomszédos szlavajku atyafiak közé. A délezer magyar ifjakból álló zászlós bandérium — a pécsi királynapokból ismert jelmezekkel — kedélytelő hatást gyakorolt az egész úton, de különösen Dályokon, hol a nép a templom előtt nagy sokaságban várta Jágicsot. Ekkor már a banderisták száma mintegy 30-ra rugott, mert Dályok is küldött lovasokat az érkezők elé. Az istentisztelet végeztével egész Dályok eljött meghallgatni az ellenzéki jelölt programbeszédjét, melyet Jágics a lakosok anyanyelvén tartott csaknem egy óráig. Pompás látványt nyújtott az ünneplőbe öltözött férfiak és nők igazán festői népviselete. A komoly választó polgárok éppoly figyelemmel hallgatták a jelöltnek könnyed, népies nyelven tartott előadását, mint azok a virágos fejű, legnagyobb részben csinos (de fájdalom, csaknem kivétel nélkül festett) arcú nők. Zsivóztok terokszakadtából apraja-nagyja. Jágics a különben kevés számban lévő dályoki intelligencia részéről is igen szives fogadtatásban részesült. Vendégszerető házában költötte el a jelölt az ebédet is, a mely alatt sokszoros, őszinte jókívánatokat volt alkalma hallania a nap hőseinek. Két óra körül a kölkedi és dályoki egyesült bandérium kíséretében négyes fogaton hagyták el a politikai látogatók Dályokot. A sáros, vendégmarasztó út daczára a pihent lovakkal rövid idő alatt hajtatott be a jelölt Izsépre. A melankolikus természetű izsépiek bámulva nézték a szokatlan bevonulást s csakhamar több százra menő hallgatóság gyűlt össze a község háza elé. Jágics itt is hosszasan beszélt a néphez, e beszédet érdeklődéssel hallgatta a község, mely a dályokihoz hasonló érdekes ünneplőbe volt öltözve. A legérdekesebb az izsépi látogatásból az, hogy itt a jegyző a község abbeli szándékáról értesítette a jelöltet, hogy az a maga körében egy előzetes, szűkebb „képviselő-választást akar rendezni s amely jelölt többséget nyer... Izsépen, arra fog aztán az „igazi“ képviselő-választásnál az „egész Izsép“ szavazni. Izsép évtizedek óta ellenzéki volt s így most sem fogja a kormány uszályát segiteni hordani. Jágics e két programbeszédéből különösen kiemelendő, hogy a jelölt a rendes hadsereg békelétszámának és szolgálati idejének „felére“ való leszállítását követeli, mely körülmények évente 70—80 millió megtakarítást eredményeznének a budgetben. Visszatérőben a kis Udvar község részesítette Jágicsot kellemes meglepetésben. A nagy vendéglő előtt a község zenekara környezve a falubeliéktől, várta a kerület „balpárti“ jelöltjét. Az est sötétében különös hatást gyakorolt a száz torokból kiömlő éljenkiáltás s a banda főharsogó zenéje; a nem várt üdvözlésről a jelöltnek és kíséretének semmi sejtelmők sem volt. Hummel, a kis község intelligens bírása, a nyílt országúton igen szép beszéddel üdvözölte

Jágicsot, ki a nem remélt meglepetéstől meghattottan köszönte meg Udvar lekötözöz figyelmét. A jövő számban egy kis leleplezést hozunk a mohácsi kerületi kormánypártokról, mely tudvalevőleg nem valami fényes erkölcsi alapra van összehordva.

Szt.-Lőrinczi kerület. Jeszenszky Ferenc függetlenségi párti jelölt eddig ellenjelölt nélkül állott. Most — mint bírlék — Krasznay Miklós dr. pécsi ügyvéd lép föl kormánypárti programmal.

Lapunk barátait — az ügy érdekében kérjük: sziveskedjenek benünket a kerületükben fölmerülő választási mozgalmakról minél gyorsabban értesíteni.

A „Fotografiák“ című művemre előfizetést gyűjtök tisztelettel fölkérem, hogy a náluk levő ivateket január hó végén hozzám eljuttatni sziveskedjenek.

Haksch Lajos.

HIREK.

— **(Hány választó van Pécsen?)**

Ez a kérdés nemcsak a korteseket érdekli, a kik ilyenkor nagy számadást szoktak csinálni azok fölött az emberek fölött, a kikre számíthatnak, hanem érdekli ez magukat a választókat is. Bizony nem sok azok száma, a kik Pécsen ez évben szavazati joggal bírnak, s ez az aránylag kicsi szám nagyon szomorú jele az általános szegénységnek. Pécs városának az idén 1720 szavazó polgára van. A belvárosban van 867, a budai külvárosban 458 s a szigeti külvárosban 395. — A szavazásnál természetesen még ez a szám sem merített ki teljesen — és rendesen nagyon sokan nem érvényesítik szavazati jogukat.

— **(Montenuovo herceg baja.)**

Montenuovo Alfréd herceg baranyamegyei nagybirtokoson f. hó 17-én erős szivbaj vett erőt ugyanarra, hogy környezete aggodni kezdett, azonban szerencsére a gyors orvosi segély folytán már jobban van.

— **(A nőegylet álarczos bálja.)**

A helybeli jótékony nőegylet saját alapja javára hétfőn este álarczos bált rendezett a „Hattyu“ termeiben. A táncztermet igen izlésesen díszítették föl fehér és vörös színű drapériákkal. A tribünön a helybeli 52. gyalogezred zenekara foglalt helyet. Kilencz órakor vonultak be a mellékhelyiségből az álarczosok, kiknek száma az idén alig haladta meg a harminczat. A páholyok közül is több furesen maradt, s a helybeli intelligencia nem valami nagy érdeklődést tanusított a bál iránt. Mindazonáltal a kis számú közönség közt vig hangulat uralkodott s a fekete bársony-álarcz alá rejtözött maszok között akad még olyan politikus menyecske is, a ki ugyancsak erélyesen szemére lobbantotta egy-egy ismerős bevesvért kortesválasztónak a saisonszerű — köpönyegforgatást.

— **(Kinevezés.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Ihrig Vilmos végzett erd. akadémikust és tart. hadnagyot a ráczmecekei főerdészséghez erdészgyakornokká nevezte ki.

— **(Táncmulatság a nőegyletben.)** A pécsi „jeunesse dorée“ folyó hó 13-dikán a nőegylet helyiségében zártkörű táncmulatságot rendezett, melyen a Farkas-Jónás egyesített bandája működött közre. A mulatság fél 9 órakor vette kezdetét s a helybeli intelligencia igen szép számmal jelent meg azon. A negyest 28 pár tánczolta, s a fesztelen és kedélyes mulatság egész reggel 6 óráig tartotta együtt a mulató társaságot.

— **(Vízbe fuladt hajós legény.)**

Kaudelka Ede pécsi születésű 36 éves hajós legény, a ki az újpesti Hartmann-féle hajógyárban volt alkalmazva, f. hó 12-dikén délután a mint az egyik ott telelő hajón némi javításokat eszközölt, hirtelen a vízbe zuhant s a ha-

bok között nyomtalanul eltűnt. Kevés vártatra ismét fölvetette a víz, akkorra azonban már meghalt.

— **(A szidó hitfelekeset egyenjogosítása)** dolgában megindult mozgalomhoz a pécsi hitközség is bejelentette hozzájárulását a működő bizottságnál.

— **(A választók száma Baranyában.)** A pécsi kerület választó polgárainak száma: 3777, továbbá a mohácsi kerületben: 3554, a pécsvárad kerületben: 2942, a hegyháti kerületben: 3677, a szentlőrinczi kerületben: 3992, a siklósi kerületben: 3408, végül a baranyavári kerületben: 3139 a választók száma. A megye 7 választó kerületében tehát mindössze 24290 választó polgár van.

— **(Somogyi szervezkedéséről)** a következő sorokat kaptuk illetékes kézből: Somogyi, a mint megkapta a Szeged városi színházat, azonnal hozzálátott a szervezkedéshez, a mi most javában folyik. Nagyon természetes, hogy az eredménnyel ez idő szerint még nem lehet beszámolni, mert a tagokkal folytatott egyezkedések a nyilvánosság elé nem valók. A jelenlegi társulattól eddig a következők szerződtek el: Angyal Ilka Debreczenben, Polgár Sz. Fehérvérra, Pintérek és Orbán karmester Krecsányihoz. A többiről biztosat tudni nem lehet Dezsérit kivéve, ki ismét aláírta a szerződést Somogyival. Somogyihoz halommal érkeznek naponként az ajánlatok a vidéki színházak legjobb tagjaitól, nem csak azért, mert a szegedi színház a vidéki színészre nézve elsőrangú vonzóerő, hanem főleg Somogyinak elismert nagy tekintélye, jó hírneve s a magyar színigazgatók közt legrendezettebb anyagi s művészeti viszonyai azok, melyek őt a színészvilág szemeiben oly magas piedestálra emelték, s ebből kifolyólag oly igen keresetté tettek. Nagyon könnyű tehát neki egy igen jó társulatot szervezni, a mit különben ő meg is fog tenni.

— **(Hymen.)** Dévényi Jenő m. kir. honvéd főhadnagy eljegyezte Petencz Irma kisasszonyt Orovczán. — Kedden délelőtt tartotta esküvőjét Saághy Ferenc megyei pénztári ellenőr Farkas Sarolta kisasszonnyal, özv. Farkas Józsefné leányával. Az esketést Troll Ferencz praelatus végezte.

— **(Stavenhagen Pécsen.)** Liszt utolsó tanítványa, a világhírnévre szert tett fiatal zongoravirtuóz, Stavenhagen Bernát, kit már két ízben tartott vissza a betegség magyarországi körútjától, február 3-án Pécsen hangversenyt tart. Ez alkalomra Bösendorfer zongoragyáros egyik legpompásabb zongoráját bocsátja a hangversenyt rendező Valentin zeneműkereskedő rendelkezésére.

— **(Tánczvigalmak.)** A pécsi kath. legényegylet ifjusága a Scholcz-féle sör-csarnokban e hó 23-án jótékonyezélő, zártkörű tánczvigalmat rendez. — Helyőrségi tisztieztélyek. A Pécsen állomásozó helyőrség tisztikara — úgy mint az előző években — az idén is rendez tánczestélyeket; és pedig január 23-án, február 13-án és márczius 17-én. Az estélyeket, melyeken meghívottak vehetnek részt, a Hattyu-teremben tartják, s a jelzett napokon este 8 órakor kezdődnek. — A pécsi izr. nőegylet január 30-án saját pénztára javára tánczestélyt rendez, melyen a Farkas-Jónás zenekar játszik. — A pécsi ifju polgárok bálja nem február 10-én lesz, mint ahogy múlt számunkban sajtóhiba folytán olvasható volt, hanem február 1-én. — Pécsi helyőrségi őrmesterek tánczvigalma. A Pécsen állomásozó összes csapatok őrmesterei február 9-én a Hattyu-teremben zártkörű tánczvigalmat rendeznek, melyen csak meghívottak jelenhetnek meg s ezekeek a meghívó egyszerű beléptijeggyel is szolgál, mivel a belépés díjtalan. A rendező bizottság díszelnökei: Keszler Árpád honv. főhadnagy és Jáger Oszkár cs. és kir. főhadnagy.

— **(Halálozás.)** Elhunytak Pécsen: Notuskovich István nyugalmazott kalocsai érseki urod. tisztartó — e hó 15-én 72 éves korában. — Maltsek Gusztávné szül. Pfeifferberger Vilma, Maltsek Gusztáv nyug. kir. jószágigazgató neje, — e hó 16-án 65 éves korában. — Wondra Sándorné szül. Latsch Emilia — e hó 16-án 24 éves korában. — Cserta

Ferencz nyugalmazott plébános — e hó 17-én 70 éves korában. — Grueber Lajos, Grueber Ágoston m. kir. adótárnok 9 éves fia — e hó 17-én.

— (Jack, a hasfölmetsző — Pécssett.) A londoni hírhedt hasfölmetsző világhíre irigyeket szerzett az egész világban. Budapestre nemrég jóízűen mosolyogtak valami Jack-utánzó, tréfás ficzko levelein, melyekkel egyes családokat rémitgetett, sőt a rendőrséget is zavarba hozta. Az újságokból olvasva a híreket — ezek után itt Pécssett is kedve támadt valakinek szörnyű fenyegetésekkel teli leveleket írni. A félősebb gyenge nem föl is ült a híreknek és rettegetve gondolt arra a kifent „kulicskára“, melyet az angol lord kifogástalan magyarsággal emlegetett angollal kevert német leveleiben. Úgy mondják, hogy legnagyobb ijedelmet okozott ez a rémhír a polgári leányiskolában, a hol állítólag a tanítónők ki is hirdették a növendékek között a veszedelmes angol lovag itt tartózkodását és óva intették a leánykákat, hogy napnyugta után ne jarkáljanak az utcán. Mondanunk sem kell, hogy ez csak ártatlan föllentés volt, — ha meg is tették ezt azok a tanítónők, — melyet csupán azért követtek el, hogy a növendékeket az otthonmaradásra és szorgalmas lecke-tanulásra szorítsák. A pécsi talmi Jack különben is nagyon elárulta, hogy nem olvasta el a londoni mestere viselt dolgainak leírását, mert ez a mi saját külön Jackunk férfiaknak is irt fenyegető levelet, míg a londoni Jack csak a nők re feni a londoni gyártmányu fehérvári kulicskáját s e nemből is csupán a félvilági hölgyek érdeklők.

— (A tolnamegyei főgimnázium) ügyében 25 tagú küldöttség tisztelt gróf Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszternél. A küldöttséget Perczel Dezső volt képviselő vezette, a küldöttségben minden vallásfelekezet és társadalmi osztály képviselve volt. Perczel Dezső kiemelte beszédjében azt az abnormis viszonyt, hogy Tolnamegye nagy népessége dacára gyermekeiket idegen megyékbe kell küldeni, mihelyt a főgimnáziumban jutnak; hivatkozott az áldozatkésziségre, melyet a megye e kérdésben már eddig mutatott s mutatni fog, továbbá kiemelte a kulturmissziót, melyet az algimnázium végez és a mire hivatva van a főgimnázium. A miniszter rendkívül szívélyesen fogadta a küldöttséget s válaszában biztosította a tisztelgőket a kedvező megoldásról. Hangsúlyozta a miniszter, hogy maga is helytelennek találja a főiskolák területi elosztását, s beismerte, hogy Tolnamegye e kérdésben eddig hátrányban van. Intenciója az egységes középiskola s mihelyt annak létesítésével valami anyagi erő fölszabadul, orvosolni fogja a hiányokat.

— (A miniszter köszönete.) A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter herceg Eszterházy Miklósnak, ki a pécsmegye területéhez tartozó Nosztány puszta 2909 frt, Nagy-Konda puszta 2953 frt s Meigyes puszta 2909 frt. költséggel a cselédség gyermekeinek oktathatása céljából új iskolaházat és tanítói lakást építtetett, elismerő köszönetét nyilvánította.

— (Kritikus napok 1892-ben.) Falb, a híres időjós, kalendáriuma az 1892-dik szűkövére közli a kritikus napokat is. Szerinte ezen évben 24 kritikus nap lesz, de mindenik között a legkritikusabb nap márczius 28-dika lesz.

— (A dunagőzhajózási-társulat mérlege) eltekintve attól, hogy a decemberi bevételek által mintegy 200,000 frttal csökken a társaság 1.4 millió frtnyi deficitje, a forgalomnál igen jelentékeny magtakarítást ért el, a mi kerek számra egy millió frtra becsülhető. Mindazonáltal a szükséges leírások következtében a mérleg veszteséggel fog zárulni.

— (Pécs-barcsi vasut.) A budapest-pécsi, pécs-barcsi és mohács-pécsi vasutak közös forgalmi igazgatóságának fölosztására vonatkozó tárgyalások, egyrészt a magyar kir. államvasutak igazgatósága, másrészt a pécs-barcsi vasut között már közelebb megkezdődnek és hír szerint mielőbb kedvező eredményre is fognak vezetni. A pécs-barcsi vasut részéről a magyar államvasutak nyugdíjazott igazgatója Rindsopf M. neveztetett ki forgalmi igazgatóvá.

— (Új bibornokok.) A legközelebbi római konzisztóriumban, melyet valószínűleg márczius végén vagy április elején fognak megtartani, a pápa első sorban a magyar biborosokat fogja kinevezni. Ezek között lesz — hír szerint — Vaszary hercegprimás és Samassa egri érsek. A római lapok azt is írják, hogy Galimberti bécsi pápai nunciusz is megkapja a bibort.

— (Egy választási bankettrendezés viszontagságai.) Toponár-Bugath tekintélyes város a Dunántúlon, s mint ilyen, szintén csak országos tekintélyt akar képviselőül küldeni az országgyűlésbe. Sikertült is a toponár-bugathi intelligenciának megfogni egy minisztert, aki megígérte, hogy lejön közéjük és programbeszédet tart. A toponár-bugathi szabadalvűpárt örömmel üszött e kijelentésre és elhatározta, hogy lakomát csapnak a miniszter tiszteletére. Ennek a lakomának az előeseményeiről következőket írja nekünk toponár-bugathi levelezőnk:

Városunk szabadalvű pártjának végrehajtó bizottsága a miniszter tiszteletére bankettet akart rendezni, elhatározta, hogy e bankettre legalább is 300 résztvevőt fognak kapacitálni, hogy a lakoma is fényesen bizonyítsa, mily rendkívüli érdeklődéssel és lelkesedéssel viseltetik a város szabadalvű értelmisége a miniszter jelöltsége iránt. Azon tanakodott a bizottság, hogy ezt a nagy lakomát melyik vendéglőben rendezze, melyik vendéglős lesz képes ezt más fél forintért kellőképp kiállítani. Kiszemelték a legalkalmasabbat, akinél ilyen nagy vendégségre elegendő evőkészletet föltételeztek, s kiküldtek egy megbízottat, hogy az értekezzen a vendéglőssel. Hogy hogysen, az ellenzék egyik főembere valahogy megtudta ezt a dolgot s miután ő éppen abban a kiszemelt vendéglőben rendes étkező, — délben, mikor ebédelni ment, odahívatta a vendéglőst.

— Halottam, hogy magánál 300 teritékű bankettet akarnak megrendelni, fejenként másfél forintjával. Mondja csak érdemes olyan nagy vesződség azért a kevés pénzért?

— No az igaz, hogy nagyon kevés pénz, — mondja a vendéglős — de valami hasznom csak mégis marad belőle.

— Úgy? Ugyan mondja, mennyi haszna lehet azon?

— Hát kérem, ha nagyon jól megfogom a dolgot, úgy 50 forintocskát megkereshetek mellette.

A vendég nem szól semmit, hanem belenyúl a belső zsebbe s kivesz egy ötvenest.

— Hát ne fogja meg olyan nagyon jól a dolgot, hanem fogja meg jól ezt az ötvenest. Ezt könnyebben megkereste mint azt a banketti hasznot. S most már csak arra kérem, hogy ne fogadja el azt a banketti megrendelést, ne adjon kölcsön semmiféle eszközt se semmit.

— Óh kérem! Parancsa szerint.

Alig végzett itt a vendéglős, jött a bizottsági küldött, s megrendeli a 300 teritékű bankettet. A vendéglős a füle tövét vakarja:

— Lehetetlen kérem. Minden asztalterítőm lyukas, a késeknek és villáknak az ezüst nyelét ellopkodták a vigéczek, a tányéraitam összetörték az ostoba pincézerek, a szakácsném influenzában fekszik, nekem meg már az ötödik tyúkszemem bujik ki a kisujjamon — szóval lehetetlen kérem, teljesen lehetetlen!

Rohan a bizottsági küldött. Összecsöditik a komitét, ez megrémül és egy mentőeszközt sűt ki.

— Rendeztessük a nőegylettel! — Hangzik mindenfelől.

Rögtön lelkes fölhívás menesztetik a lelkes hölleányokhoz. A toponár-bugathi jótékony nőegylet lelkes hölleányai összeülnek s már-már elhatározzák, hogy megrendezik ők a bankettet, s kezdtek kivetni, hogy ki mit lesz hivatva beszerezni, kik fognak főzni, kik sűtik a pulykát, kik a malacot stb. Ekkor föláll egy ellenzéki szónok és szól vala ekképpen:

— Kérem hölgyeim, ha mi, a toponár-bugathi jótékony nőegylet, ilyen politikai mozgalmakba elegyedünk, könnyen kiteszszük magunkat annak, hogy a toponár-bugathi ellenzéki férfiak, akik nagy számmal pártolói egylettünknek, megtagadják a további pártolást.

— Úgy van! Úgy van! — Zúdul föl az észretéritett többség, s a bankett-javaslatot le kellett venni a napirendről.

A toponár-bugathi szabadalvűpárt végrehajtó bizottságának bankett rendező albizottsága most teljesen tanácstalanul áll és a legnagyobb kétségbeesés közt, mert az a néhány elvtárs, aki már lefizette a másfél forintot, nem akar elállani abbéli szándékától, hogy ő a másfél forintja, mellé minisztert akar az asztalához.

— (Brutális községi bíró.) Ily cím alatt e havi első számunkban Lancsukról, hiteles egyéntől kapott levél nyomán közöltük azt a vért lázító esetet, melyet a lancsuki bíró rög-tönzött az ottani tanítónő lakásán — inzuláltván a tanítónőt, amért ez az ő leányát megfenyítette. A bíró, névleg Müller Gáspár most nyilatkozatot küldött hozzánk, melyben tagadja mindazt, ami abban a hozzánk beküldött közleményben foglaltatik, s azt állítja, hogy az a tanítónő nagyon sok gyermeket kegyetlenül megvert; legutóbb is a legifjabb és amúgy is gyenge testalkatu leánya kezét úgy összeverte, hogy az két napig ujjait sem tudta összeesukni. (Ebben mindenetre hibás is volt a tanítónő, mert a botbüntetés az iskolából ki van zárva. A szerk.) Nála, mint iskolaszéki elnöknél — írja a bíró — a szülők panaszra is jártak a tanítónő eljárása miatt és ő — így állítja — csak szemrehányásokat tett a tanítónőnek, akit még csak goromba szóval sem illett. Kijelenti a bíró, hogy most már ő fogja a tanítónő ellen a fegyelmi vizsgálatot kérni. — Hát ezt mind el lehet mondani, mikor ama bizonyos „szemrehányás“ jeleneténél nem volt tanu. De már azt csak nem hiteti el velünk egy lancsuki bíró, hogy az a tanítónő, a ki bizonyára nem örül annak, ha nevét inzultussal hozzák kapcsolatba, majd azzal megy panaszra a főbíróhoz, hogy őt inzultálják, ha ilyet rajta el nem követtek. Meg olyan ostobának se nézzen bennünket egy lancsuki bíró a pszichológia dolgában, hogy mi azt ne tudnók, hogy a hibát a tett elkövetője nem szereti magára vállalni, ellenkezőleg a bevett szokás szerint azt tagadni legfőbb kötelességének ismeri, kivált ha még csak tanu sem sütheti rá a bélyeget. Egyébként kijelentjük, hogy mindezeket azért mondtuk itt el, mert ama cikket nekünk egy oly indifferens egyén küldte be, akinek a hitelességében nincs okunk kételkedni, s a kinek szavával szemben egy némileg vádolt egyén szava már önként gyengébb erejű.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* A gyakorlati kereskedelmi tudományok utolsó füzetet méltón sorakoznak az előzőkhöz s megerősítik ama meggyőződésünket, hogy e vállalat nemcsak házagpótló, de szükséges is. — Az eddig megjelent önálló munkák mint az üzleti könyvvitel, váltóisme és jog, úgy a már befejezéshez közelgő kereskedelem-isme és pénzügyi üzletvitel című művek szakirodalmunknak diszére válnak s az e ténnyel működőknek jóformán nélkülözhetetlen segéd-eszközét képezik. A folyóiratnak melléklapjai sok érdekes dologról adnak hírt, míg a szaktan-folyam a gyakorlati részt, úgy a levelezést és keresk. számtant tárgyalja vonzó és érthető módon. A jeles folyóiratot, mely Zachár Gyula tanár szerkesztésében (Bpest II. főutca 11) jelen meg, melegen ajánljuk az illetékes körök figyelmébe.

* Petőfi és a természet. Ilyen című könyv hagyta el nemrég a sajtót, Lenkei Henriknek, városunk szülöttének tollából. A szerző azt az érdekes témát fejtegeti, hogy Petőfi költeményei mennyiben árulják el a költő szeretetét a természet iránt, s mily poétai erővel érzékelik meg a természetet ezer nyilvánulásában. Szinte szükségszerű bevezetése az ilyen tanulmányoknak az, hogy a szerző szemlét tartson előbb a világirodalom fölött, minő lépésben haladt ott előre a természet szeretete? Lenkei könyve egész fejezetet szentel e kérdésnek, s sok tanulsággal ismerteti előbb a külföldi, majd a Petőfit megelőző hazai irodalmat a természet festésének szempontjából. Világos, hogy e fejezeteknél forrásokra támaszkodott a szerző, de egyéniségét ezek nem nyomták el s szerintünk kötetének legélvezhetőbb részét éppen e fejezetek adják. Később, mikor Petőfivel foglalkozik,

nagyon is kéri tárgya iránti szeretete s költőjét egekig magasztalja a többiek rovására. Aranyal szemben még csak objektív, de Tompát hidegnek találja, s nem veszi észre, hogy ott, a hol saját érzéseit hozza összefüggésbe a természettel, Petőfivel is mérkőzhetik. Egyébként maga a fejtegetés sem méltó a filozofikus bevezetéshez: mélység helyett kicsinyeskedő lesz, néhol meg elragadtatásában szinte naiv, mosolyra gerjesztő lesz. Így akkor — hogy a sok közül csak egy példát hozzak föl — midőn Petőfi következő soraihoz „Meg nem árt erőtlen szalma-füdelének, ha dühét a szélvész e vidékre fujja” — ezt a magyarázatot fűzi: kellemesen hat rá annak tudata, hogy bár erőtlen alkotása, a szélvész rombolásától még sem kell tartania. Ettől eltekintve a mű tárgya iránt mindvégig fönn tudja tartani érdeklődésünket, főleg könnyed, szabatos stílusával, s ha nem volt egyéb célja, mint hogy a laikusoknak ismeretterjesztőül, a szakembereknek egy kritikai Petőfiéletrajz írására buzdítóul szolgáljon, ezt bizonyára elérte. A kik érdeklődnek az irodalom és esztetika iránt, haszonnal forgathatják e könyvet, mely csinos kiállításban Lampel Róbertnél jelent meg s 1 frt 20 krért kapható minden valamire való könyvkereskedésben. (b. l.)

* Új kiadásban jelent meg az annyira elterjedt és közkeletű Rosenzweig Vilmos „Kammerier“ polka française. Ára 75 kr. Kapható Táborosky Nándor nemzeti zeneműkereskedésében Budapesten, Váci-utca 30-ik szám alatt.

VEGYESEK.

— Mit lehet egy jó laptól kívánni?

Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesítéseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, ezzel még csak azt éri el, (de csak ha levelezi az illető kormányférfiakkal és politikusokkal összeköttetésben állanak), hogy naponként megtávirtoztathatja magának nemcsak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozottan békések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Sófia, Belgrád, sőt még Csetinye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bosszúsága is az a gyakorlati államférfiakkal, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találatok esztendői néha a legrejtettebb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitűnőek belföldi hírforrásai is, a hazai politikáról egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg éppen mintaszertek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakiró, színmű- és könyvbíráló cikkei, tanulmányai, melyeket közöl, mind meglepheti az olvasók ezreit, de manapság egy igazi jó laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen szórakoztatja a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják mulatságukat benne, de mit ér az olyan házibarát, a ki mindig csak mulattat bennünket, de soha egy okos tanácsot nem tud szolgálni, ha hozzáfordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az Egyetértés-nél, mely különben terjedelménél fogva ugyszótván egyedül alkalmas is. Mert ahhoz bizony nagy papirospazarlás szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, aztán adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozásu ember van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket kell kiszolgálni. A kereskedő, a tőzsdelátogató, a bankár, a költőtulajdonos, a sorsjegyvásárló, az a sok száz és százféle gyáros, iparos, üzlet-tulajdonos és gazdálkodó, az nemcsak azt akarja tudni, hogy az értékpapírosoknak, meg a nyersanyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni? És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még

oly jól is szerkesztve, ha mindjárt százerket is áldoznak a tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés“, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett, és a hirdetések egész özönével keres föl. Az üzletemberek az Egyetértés-t tekintik annak a közegeknek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes a hirdetései által. Kinek hirdetni valója van, az Egyetértés-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni; a ki pedig azon gondolkozik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az Egyetértés-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemcsak megvédelmezheti, hanem ha tájékozását belőle meríti, mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azonban csak az Egyetértés által lehet.

CSARNOK.

Tövises az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

Pihelve álltam meg e küszöbön, homlokomon lüktettek az erek, várnom kellett, míg egy kissé lecsillapult.

Benyitottam. Könyezve ült az öreg asszony a kis előszobában, midőn megismert, bámulva jött felém.

— Mi hozott ide téged, édes Violkám?

— A fájdalom, — susogtam lehajtott fővel, csendesen.

Nem értette meg milyen fájdalom, pedig úgy hitte, hogy megérti, s gyöngéden a keblére vont.

— Hallottam, hogy Marczel milyen beteg, úgy-e megengedi kedves nénikém, hogy lássam őt? úgy-e megengedi, hogy ápolhassam én is? Úgy hiszem, hogy jól fog esni neki.

— Oh köszönöm, drága gyermekem. Isten a leghathatósabb gyógyszert küldte általad a szegény betegnek, kinek úgy látszik minden gondolata te vagy. Nem tudom, miért oly nyughatatlan? Naponként tudakolja, hol vagy, mit csinálsz? nincs-e bajod? Álmából is szüntelen fölriad a te neveddel. Mily jól fog esni neki, ha láthat! S mily jól esik e kedves segítségnekem, ki maholnap magam is ápolásra szorulok.

— Akkor . . . akkor majd nénikémét is én ápolom.

Szokatlan csillám ragyogott föl az öreg asszony szemében e szókra, s mintegy áldva nyújtá felém kezét.

— Adja Isten, hogy úgy legyen, kedves — leányom!

Beléptünk a mellékszobába. Marczel halványan mozdulatlanul feküdt vánkosán, szemei félig lehunyva tárgyaltanul néztek maguk maguk elé, nem vett észre, nem nézett reám.

Fölé hajoltam, szólni akartam hozzá valamit, de hang nem jött ajkaimra, szó nem jutott eszembe, mignem lassan mindkét szemem megtelt forró könyvekkel és egy csepp csendesen odagördült Marczel kezére.

Erre megrezdült a félig csukott szempilla, a bágyadt szemek fölnezték reám olyan tekintettel, a melyet sohasem tudok feledni.

— Viola, — susogá, — ön eljött hozzám, miért?

— Mert tudtam, hogy szenved.

— És az én szenvedésem érdekli önt?

— Nem érdekel, hanem fáj.

— Ön nagyon, nagyon jó, Viola. Köszönet részvéteért. De kérem, menjen ismét haza, az ifju szív irtózik a haldoklótól, a haláltól; én pedig úgy érzem, hogy nemsokára végzek itt.

— Hát el tud küldeni magától? — pedig szívem mélyében én gyógyszert hoztam önnek.

Jól van, én nem engedelmekedem, hanem itt maradok. — Közelebb húztam hozzá széketem. — Lássá én nem irtózom az ön halálától, mert nem szabad meghalnia, nem engedem, ön élni fog még sokáig, boldogul.

— És ha megmentett, nyer valamit az ön megmentett életem által?

Keblemhez szoritottam mindkét kezét.

— Hát ön nyert valamit az ön megmentett életem által? Ott a halál fája alatt, a zuhatag párkányán, a tó nádas partján egy őrangyal kísért, szívem megsugta, hogy ön volt.

Égő pir futotta el a beteg arcját.

— Mily ügyetlen voltam, mégis észrevett.

— Lássá, annak az őrangyalnak most én leszek őrangyalává.

— Viola, — susogta a beteg fölcsilamló szemekkel, — nincsen számomra gyógyszer és mégis mióta itt van, úgy érzem, hogy új élet száll belém.

— Nem mindenkor az orvosság segít. Vannak betegek, kiknek — úgy látszik — már minden gyógyszer hasztalan és mégis újjá teremti őket a fölöttük örködve lebegő forró, mindenható — szeretet.

— Szeretet! — sóhajta Marczel álmodozva. — Oh Viola, ki szeret engem úgy, hogy szembeszáll a halállal, hogy megállítja lelkemet a hosszú ut felén.

— Én, én szeretem úgy, hogy visszahozom eltérő lelkét a túlvilágból is . . .

Csend lett egy perczre, néma csend, Marczel feje a kezemre borult, elborította azt forró csókkal és könyözönnel.

— Violám, üdvöm, mindenem, ugy-e nem akarsz meghalni többé, ugy-e nem? — élni fogsz értem, az én üdvömért?

— Élni fogok érte, a te üdvödért, — rebegém elszorult kebellem.

— Oh milyen semmi lehet az a túlvilág ehhez a boldogsághoz képest, a mit most érzek! Istenem, uram, engedj élnem tovább!

Alkony táján a beteg nyugodtan aludt s én megigérve édes anyjának, hogy másnap ismét eljövök, haza siettem.

Az estebéd után Imola aludni ment, én pedig kinyitva ablakomat, a karszékba ülve gyönyörködtem az est szépségén. Egy cseppet sem voltam álmos; de fejem fájt nagyon. Kábult volt és nehéz; oda hajtván a szék bársonyos támlányára, néztem a holdsugártól fehér földeket, a feketének látszó falombokat, erdőket, mezőket.

Egyszerre elborult előttem a holdvilágos vidék, meglebbentek ajtóm függönyei. Oda fordultam. Alexis jött felém kitárt karokkal, mosolyogva.

Szívem nagyot dobbant, fölugrottam és repültem a tárt karok közé:

— Oh csak hogy itt vagy, csak hogy itt vagy ismét, édes, kedvesem!

És ő oda szoritva keblére, boldogan susogta:

— Ugy-e szeretsz? — nagyon szeretsz?

— Jobban üdvömnél, életemnél! Minde-nem te vagy.

Alexis megfogta kezemet és a mellékszobába mutatott. És az a szoba Marczel szobája volt. — Ott szendergett beteg ágyán a szegény fiu halvány, megfogyott arczeval, lezárt szemekkel, mig mellette könyezve ült édes anyja.

Alexis homloka haragos redőkbe húzódott, szeme villamlott, mereven kinyújtott kézzel mutatott a beteg felé, mialatt oly erősen szoritotta kezemet, hogy fölajdultam — és lassan, a fogai közt sziszegé:

— Hazug! . . . hazug!

Mint egy villámcsapásra eloszlott a köd,

eltűnt Marcell s Alexis, — tikkadtan simítottam meg homlokomat, — hisz nem volt egyéb, mint röpke álom.

De az a háragos szó betöltte szobámat, betöltte a világot, az csegett fülemben szüntelen, mint a végítélet szava:

— Hazug! . . . hazug!

Igaz, hazug vagyok, nyomorult hazug, ki csalárd játékot űz azzal, kinek ajkán bűn a szó, bűn lesz a csók és bűn az Isten előtt tett szent esküvés! — Oh el innen el, a mily megszűre csak lehet én nem fogok tovább hazudni!

Fölszakítottam az ajtót, végig futottam a lépcsőn, folyosón s leborulva arczczal a kert puha fűvébe, zokogtam szívszakadva.

Nem, nem vagyok hazug, nem, nem fogok hazudni többé soha!

Elmegyek innét, elutazom oda, a hol egyetlen ismerős arcot se látok s egy álomképnek élek, egy gondolatnak, a mely nem lesz hazug. Nem hazudok tovább, végigbolyongom ezt az életet egyedül, árván, otthontalan — és ha lerokadok, új erőt ad a gondolat, hogy nem mondhatja rám senki: hazug! . . . hazug!

Nem hazudok tovább, — megcsaltam az embereket, Istent nem csalom meg hamis esküvéssel az oltár előtt, — nem, nem soha!

Midőn leghevesebben tombolt szívemben a fájdalom, a távol berekben megszólalt egy fülemüle.

Milyen ellentét! Görcsös zokogás és édes, andalító madárdal. És a kis madár, mintha tudta volna, hogy dalával egy félörtöltet kell vigasztalnia, egyre szebben, szebben dalolt — én figyeltem reá, addig figyeltem, — míg fölszáradtak könyeim.

Lelkem ismét csendes, nyugodt lett, — a kis madár dalolt s én gondolkodtam mellette.

Azt mondta Alexis: hazug! . . . hazug! Pedig ha én nem hazudok: nem áll-e örökös vádként előttük egy szétzúzott szív, a melyen keresztül gázolva érték céljokat el? Ha én nem hazudok: lehetnének-e igazán boldogok?

A fülemüle a távol berekben egyre szebben dalolt.

Hazug! . . . hazug! . . . Halálos betegnek egyetlen gyógyszere az a hazugság. Attól éled, attól nyer új erőt és életet, — mi lenne belőle, ha megfosztanám? — Hazug! . . . hazug! Egy élet jövő boldogságának alapköve az a hazugság, arra építi a remény, a szerelem ragyogó tündérkastélyát, — mi lenne belőle, ha romba dönténém?

A fülemüle a berekben csak dalolt.

— Hazug! . . . hazug! . . . Édes jó Istenem, bűn e előtted az ilyen hazugság? Bűn-e az oltár előtt tett hamis esküvés, ha szívünk utolsó csepp véréit is fölládozzuk, hogy az a jövőben igaz legyen?

A fülemüle a berekben elhallgatott.

Fülemeltem a könyvtől ázott arczomat az ég millió csillaga felé:

— Ugy-e nem bűn az? Ugy-e nem? . . . El innen, el hát vissza, vissza! . . .

(Folytatás köv.)

KÖZGAZDASÁG.

— A pécsi sertéshizlaldában f. hó 10-én a sertés állomány 610 drb kövér, 487 drb félkövér, 263 drb sovány, 163 drb süldő sertés volt. Árak: kövér válogatott minőség szerint 46—48 kr. kilogrammonként, páronkénti 45 kilogramm élet leszámítással; süldők 32—35 kr. kilogrammonként élősúlyban. Kukoricza 5 frt 90 kr. m. m., árpa 6 frt 30 kr. m. m. Darálás 50 kr. m. m.

Gabona-árjegyzék

Pécs szab. kir. városán 1892. évi január hó 16-án tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítatnak.

Buzsa) őszi	— frt — — frt —
) tavaszi	— " — — " —
) új	10 " 30 10 " —
Kétezere) ó	— " — — " 80
) új	— " — — " —
Rosa) ó	— " — — " 60
) új	9 " 70 9 " 60
Arpa) őszi	— " — — " —
) tavaszi	— " — — " —
) új	— " — — " —
Repeze)	— " — — " —
Bükköny) széna	5 " 60 — " —
Kukoricza) ó	— " — — " —
) új	5 " 80 5 " 60
Széna) ó	2 " 40 2 " —
) új	— " — — " —
Szalma)	2 " — 1 " 80

Kínálat: közép (mintegy 200 gabonaköcsi volt a piacon).

NYILT-TÉR.*)

Vizvezetési berendezéseket

magánházakba, teljesen a hivatalos előírás szerint jókat és tartósakat a legjutányosabb árért állítok elő.

— Költségvetések díjmentesen. —

Tisztelettel

TICHI ÖDÖN

bádogos

Pécsett, kistér 11. sz., Tallián-féle ház.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

HAKSCH LAJOS.

H i r d e t é s e k :

17524. sz.

1891.

Arverési hirdetmény.

Pécs sz. kir. város Tanácsa ezennel közhirre teszi, hogy a városház épületében (Széchenyi-tér 1. sz.)

a kapubejárástól délre fekvő bolt

(a melyben ez idő szerint lisztkereskedés van) 1892. évi május hó 1-től számítva bizonytalan időre zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árverésen bérbeadatik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik ezen boltot bérbe venni kívánják, hogy 20 frt óvadékkal felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1892. évi január hó 22-én déli 12 óráig Pécs sz. kir. város polgármesteri hivatalánál nyújtsák be, avagy a bánatpénz letétele mellett 1892. évi január hó 23-án d. e. 9 órakor Pécs sz. kir. város gazdasági tanácstermében megtartandó nyilvános árverésen vegyenek részt.

Az árverési és bérleti feltételek Herbert János gazdasági tanácsos úrnál a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pécsett, 1892. január hó 12-én.

Pécs szab. kir. város Tanácsa.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

PSEPHOFER J.-féle

gyógyszertár

BÉCSBEN, I. KER., SINGERSTRASSE 15. SZ. A.

„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacsok, ez előtt általános labdacso neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacso csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacso általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszereből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacso háziszereül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértőlulások, aranyér, béltétlenség s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak vérszegénység s az abból eredő bajoknál is: így sápkórúál, idegességből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacso oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacso fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888. október 22-én.

Tekintetes Úr!

Alúlrít kéri, hogy felette hasznos és kitűnő vértisztító labdacsoiból ismét 4 csomagot küldeni sziveskedjék.
Neureiter Ignác, orvos.

Hrasche, Fűdnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akarata volt, hogy az Ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg őt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacso engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.
Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagynémém nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsoiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel
Weinzettel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márczius 27-én.

Tekintetes Úr!

Alúlrított ismételtül kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacso értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom.
Teljes tisztelettel
Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr!

Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönhetem, hogy egy gyomorajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacso nálam sohasem fognak kifogni, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, s vagyok tisztelettel
Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacso csakis a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához“ czimzett gyógyszerárban Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. a. készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr. kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacso a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis

Pserhofer J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatása, legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok, u. m.: gerinczagybántalom, tagszagatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülzaggatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelenczével 2 forint.

Általános tapasz Stuedel tanártól. Utés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacsz, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lőn kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv, egy általánosan ismert kitűnő háziszere, hurut, rekedtség, görcsös köhögés st. ellen, 1 üvegcsé ára 50 krajczár, 2 üveg bérmentve 1 forint 50 krajczár.

Élet-esszencia (prágai csöppek), megrontott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszere.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-től. Kitűnő háziszere a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 forint.

Angol csodabalzsam, 1 üveg 50 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az áltál képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen. 1 üveg 40 krajczár, bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Helső vagy egészség-só kitűnő gyógyszer, gyomorhurut és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készleten netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ka a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vendéglő - bérbeadás.

Pécsett, a Majláth- és hal-tér sarkán fekvő Engel-féle házban levő

vendéglő-helyiségek

bérbeadatnak. A feltételek Scholz Antal fia sörfőzde-tulajdonosnál tudhatók meg.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

a legjobb szivarkapapir

kapható Ait és Böhm kereskedésében Pécsen.

Hirdetések

igen előnyös áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

RUMBOLD B.

czim- és czimer-festészeti, papírmásé művek, zászló és díszítési czikkek gyára.

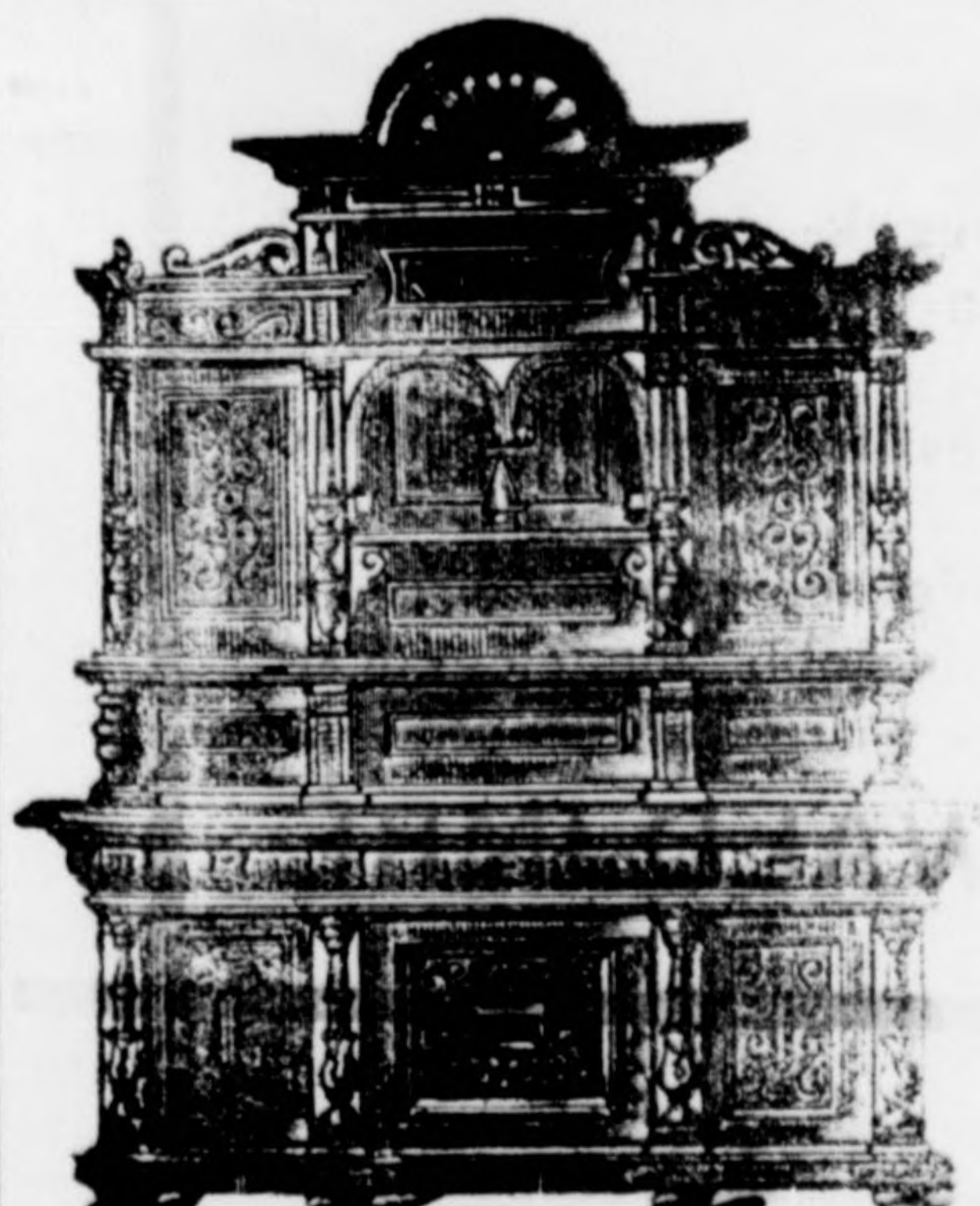
Alapítottatott 1842.

Czim- és czimerfestészeti tárgyak,
családi czimerek,
kamarási táblák és
családfák össze-
állítás és mű-
festése,
plasztikus papírpép-
művek.

Menyezé-
díszítmények
(rosetták)
és díszítési tárgyak,
kölosön és eladási
árban.

Diszítések ünnepélyekhez.

GYÁR: IRODA:
külső váczí-ut 1722. | IV., muzeum-körút 13.
Telefon: 907. | Telefon: 52-09.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

PÉCSETT Ferencziek-utca II. szám.
(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stylszerűen berendezett **alvó-, disz- és ebédlő-szobák**, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytarók, és minden e szakmába vágó czikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **bútorvásárlások** nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapestén vagy Bécsben.

Legérdekesebb s tartós értékű ajándékok!

Állam érem
haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkaért.

Főüzlet:
Király-utca, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:
Király-utca, Mestrics-féle házban.

Van szerencsém a n. é. közönségnek a farsangi időnyre legkedvesebb mert maradandó értékű ékszereket, órákat és látszereket ajánlani, mely tárgyak nálam folyton, ez idő szerint pedig különösen dús választékban raktáron vannak és szabott gyári áron kaphatók:

I. Ékszerek:

brilliáns fülbevalók (bontonok) a legújabb divatu foglalatokban	50 frttól kezdve 1000 frtig
brilliáns gyűrűk	15 " " 800 "
brilliáns női gyűrűk, igaz gyöngy, szafir, smaragd és keleti rubinokkal ékitvék	15 " " 200 "
brilliáns- és gyémántokkal ékitett opál ékszerek u.m. gyűrűk, fülbevalók, melltűk, nyakkendőtűk, karkötők, nyakfüzerek s medaillonok	6 " " 800 "
arany karkötők legszebb kőékitéssel	10 " " 250 "
velencei arany nyaklánczok zománczozott párisi amulettekkel	6 " " 150 "
ezüst karkötők, óralánczok, jou-jouk, dohány- és szivarka-szelenczék a legújabb s elegáns kivitelben, sétabotok aranyozott vagy ezüst czizellirozott, homályos v. oxidált legművészibb kivitelű fogantyúkkal sat. sat.	15 frttól 50 frtig
arany karlánczok	15 frttól 50 frtig
csinos női s uri arany gyűrűk türkiz, korál, camca, almantin, amethyszt, igazgyöngy s más nemeskövel ékitvék	5 frttól 50 frtig
uri s női arany óralánczok	15 frttól 120 frtig

Nagy választék ezüst étszer-készletben s pedig:

1. valódi 13 próbás, fémjelzett ezüsből valók, valamint
2. alpacca és chinaezüsből valók, mely utóbbiak üzletemben a valódi ezüst étszerektől egészen elkülönített szakosztályt képeznek.

Különös figyelembe ajánlom ezek közül az **I. minőségű berndorfi** evőszereket, cukordobozokat, gyertyatartókat, tálcákat, kenyérkosarakat, asztali állványokat, virágtartókat (jardiniére) s névjegytartókat (visitiére) s mindennemű templomi felszerelvényeket szabott gyári áron.

II. óra-raktár:

női arany órák	15 frttól 100 frtig
uri arany órák	20 " 300 "
gyermek órák valódi ezüst tokban	6 " 10 "
női ezüst remontoir órák	8 " 25 "
uri ezüst remontoir órák	12 " 28 "

azonkívül dús választék különféle különlegességekben, tula-, oxid. és gyász-órákban; továbbá a legújabb stílusú szalon-, ebédlő-, háló-szoba-, irodai- és ébresztő-órákban.

Mínt hogy összes óráim a jegyelesebb szerkezetű I-ső rangu gyártmányok s azokat csak alapos szabályozás és kipróbálás után bocsátom áruba, tisztelt vevőimnek 5 évi jótállást bátran biztosíthatok.

III. Látszerek.

Nagy raktárt tartok orvosi rendelvény szerinti és különböző foglalatú szemüvegek- és csiptetőkből, valamint színházi, tábori s mindennemű távlatra vonatkozó látcsövekben; nemkülönben minden természettani műszerek u. m. hő-, lég- és szeszmérőkben sat.

Alkalmi tárgyakat rendelés szerint a legnagyobb pontossággal s jutányosan készítek. Szakmámra vonatkozólag minden hozzám intézett kérdésre szívesen és kimerítően válaszolok.

Bármely tárgyakból választék-küldeménynyel rendelő költségén vidékre is készségesen szolgálom.

Összes szakmámba vágó javításokat a lehető leggyorsabban s jutányosan a legjobb megelégedésre teljesítek.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.

Pontos és szolid kiszolgálás!

Szabott gyári árak!

A tárgyak valódiságáért jótállók!